

תת"ע 5303/05/19 - מוחמד דעיק נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 5303-05-19 מדינת ישראל נ' מוחמד דעיק
תיק חיצוני: 14211506697

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	מוחמד דעיק
	ע"י ב"כ עו"ד ראפת (רפי) אסדי
נגד	מדינת ישראל
משיבים	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול גזר דין שנ ניתן בהיעדר המבקש ביום 3.6.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 13.5.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה פקע למעלה משנתיים (פקיעה מיום 9.7.2014), עבירה מיום 29.3.19.

הזמנה לדין נמסרה לו עם מסירת הדו"ח, וישיבת הקראה נקבעה ליום 3.6.19, אך המבקש לא התייצב לדין, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים.

בבקשה מיום 23.7.19 טען המבקש, כי לא חש בטוב ולא הייתה לו שום דרך להודיע על אי התייצבותו וסבר לתומו כי הדין בעניינו יידחה עד שיתייצב; כי הוא פועל לחידוש הרישיון ושילם חובות להסרת ההגבלות והעיקולים על הרישיון ועבר בהצלחה מבחנים במר"ב ובכוונתו להיבחן במבחן תיאורטי; וכי הוא עבד כנהג וכעת עובד כעוזר נהג, ועקב סכסוך משפחתי עבר מקום מגורים, ויש בנסיבותיו האישיות כדי להקל משמעותית בעונש, והותרת גזר הדין על כנו תגרום למבקש עיוות דין חמור. לבקשה צורפו תצהיר המבקש ואישור מחלה.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי אין מקום לביטול גזר הדין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו של הנאשם." רע"פ 1911/18 **עמיד גיש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.05.2018)

בענייננו, אין מחלוקת כי המבקש ידע אודות מועד הדיון, כפי שגם עולה מהבקשה עצמה. אלא שלטענת המבקש הוא היה חולה, ולבקשה צורף אישור מחלה לימים 2-5/6/19 שהופק בדיעבד ביום 6.7.19.

הגשת אישור מחלה לאחר הדיון, אישור מחלה שהופק כחודש לאחר הדיון, ומתייחס בדיעבד ליום הדיון ללא פירוט המניעה הרפואית להתייצבות, אינו יכול להועיל למבקש (ראו רע"פ 7709/13 **שמעון סאסי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 28.11.2013); ורע"פ 7122/07 **טהא חיר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 15.01.2008)). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 46693-11-12 **שמואל יוסף השמשוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 04.11.2012); עפ"ת (מחוזי מרכז) 24790-04-16 **עמרם אור נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 07.07.2016).

יתרה מכך, בענייננו, המבקש חלה יום לפני מועד הדיון, שהיא לכאורה סיבה מוצדקת, אך מצד שני, היתה לו אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדיון. משלא עשה זאת, אין לו להלין אלא על עצמו. וראו ע"פ (מחוזי ירושלים) 9073/05 **אבו סנינה נאסר אלד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 26.04.2005):

"במקרה דנן, המערער חלה כיומיים לפני מועד הדיון, שהיא לכאורה סיבה מוצדקת, אך מצד שני, היתה לו אפשרות ושהות לפנות לבית המשפט בבקשה לדחות את הדיון. משלא עשה זאת, כאמור, אין לו אלא להלין על עצמו. יתרה מכך, אין בעובדה שלא היה מיוצג באותו הזמן כדי להשפיע על קביעה זו, שהרי כל אדם מן היישוב, הגם שאינו עורך דין, יודע שאי הופעתו בבית המשפט תגרור אחריה תוצאות."

וראו גם דברי בית המשפט ברע"ב 652/06 **גולן שבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.01.2006): "גם למי שחלה - כנטען - יש דרך לפנות לבקש עיכוב ביצוע לפני המועד ולא לאחריו".

בנסיבות אלה המבקש לא הוכיח עילה טובה לאי-התייצבותו לדיון, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראיתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג; רעפ 8427/17 מ"י נ' סאלם).

בענייננו, לא נטענה כל טענה המצביעה על סיכויי הגנתו של המבקש, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין; ולמעשה המבקש עצמו טוען כי מחזיק ברישיון נהיגה לא תקף, ומבקש לבטל את גזר הדין בלבד.

גם העונש שהושת על המבקש סביר ומצוי במתחם העונש ההולם לעבירה, ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין. כאשר מדובר בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נקבע כי העונש הראוי הינו פסילה בפועל, כאשר משך תקופת הפסילה יקבע על פי עבר תעבורתי ומשך התקופה בה לא היה לנאשם רישיון נהיגה תקף. ככל שהתקופה ארוכה יותר כך גם הפסילה בפועל תהא ארוכה יותר. בענייננו, נוכח תקופת הפקיעה הממושכת (כ- 5 שנים) ועברו התעבורתי המכביד של הנאשם (109 הרשעות קודמות) כאשר הנאשם טרם חידש רישיונו, אין לומר כי בנסיבות העניין העונש שהושת על המבקש חורג במידה קיצונית מרמת הענישה המקובלת לעבירה, ואין לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינה זו.

בכלל נסיבות העניין, אין בבקשה טעמים המצדיקים קיומו של דיון במעמד הצדדים.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ג' אב תשע"ט, 04 אוגוסט 2019, בהעדר הצדדים.